

Nr B 162

Av fru **Gärde Widemar** och fru **Hamrin-Thorell**, om förslag till ett etappvis genomförande av likalönsprincipen i det statliga avlöningssystemet.

I den genom statsverkets proposition B bil. 2 till innevarande riksdag förnyade propositionen nr 158 angående lönegradsplacering för vissa tjänster m. m. föreslås bl. a., att riksdagen måtte godkänna den förhandlingsöverenskommelse som träffats om lönegradsplaceringen för vaktfruar inom fångvården samt sköterskor och första sköterskor inom mentalsjukvården. Departementschefen uttalar att den föreslagna lönegradsplaceringen av nämnda tjänster innefattar en lika lönegradsplacering för kvinnliga och manliga tjänster med samma arbetsuppgifter i enlighet med likalönskommitténs förslag. I samband därmed uttalar departementschefen även att han anser att likalönskommitténs betänkande i och för sig ej bör föranleda någon vidare åtgärd, utan att de lönegradsfrågor i övrigt som behandlats av kommittén bör betraktas som förhandlingsfrågor.

Även om vi med tillfredsställelse konstaterar den uppflyttning som nu föreslås för vissa kvinnliga tjänster med direkt manlig motsvarighet, kan vi icke dela departementschefens uttalande att likalönskommitténs betänkande icke skulle föranleda någon vidare åtgärd. Alltjämt återstår nämligen den väsentligt större frågan att uppflytta alla de »kvinnliga» tjänster, som för närvarande ligger under den manliga bottenlönegraden, till denna grad. Då det här rör sig om tjänster på det statliga området och denna fråga är av stor principiell betydelse, anser vi att riksdagen bör göra ett principuttalande i frågan. Givetvis är vi helt införstådda med att denna fråga av statsfinansiella skäl icke kan lösas i ett sammanhang, men vi kan dock icke vara tillfreds med att frågan ställs helt på framtiden. Vi anser det önskvärt att en plan förelägges riksdagen om likalönsprincipens genomförande i etapper såvitt avser de kvinnliga tjänster, vilka med hänsyn till arbetsuppgiften är likvärdiga med de tjänster, som placerats i den manliga bottenlönegraden. Enligt vår uppfattning bör staten som arbetsgivare taga initiativ till genomförandet av principen om lika lön för likvärdig arbetsuppgift. Ett dylikt ställningstagande från statens sida kan bidra till en snabbare löneutjämning mellan manliga och kvinnliga arbetstagare även på andra arbetsområden.

Under åberopande av vad ovan anförts får vi härmed hemställa,
att riksdagen ville besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t
hemställa om förslag till ett genomförande etappvis av lika-
lönsprincipen i det statliga avlöningssystemet, så att samma
bottenlönegrad kommer att gälla för såväl män som kvinnor.

Stockholm den 3 juli 1958

Ingrid Gärde Widemar

Ruth Hamrin-Thorell